

ser desværre heller ikke ud til, at der er bedre økonomiske forhold for børnefamilierne på vej foreløbig.

Så kommer: Hvad gør man, når barnløsheden er indtrådt? Og her er vi meget usikre på sigtet med forslaget fra Kristeligt Folkeparti. Mere frit valg mellem adoption og kunstig befrugtning kan teoretisk opnås ved enten at lave en brugerbetaling for kunstig befrugtning, der modsvarer udgifterne til adoption, eller ved at forhøje ydelserne til adoption, så det bliver billigere at adoptere.

Enhedslisten er enig i, at det ikke skal være økonomien, der afgør, om man vælger adoption eller kunstig befrugtning, og derfor støtter vi også SF's forslag om forhøjelse af tilskuddet til adoption. Det skal ikke kun være de rige, der har muligheden for at vælge mellem adoption eller kunstig befrugtning. Men vi er usikre på, hvad formålet egentlig er med dette forslag, og derfor kan vi heller ikke tage stilling til, om vi støtter det eller ej. Udgangspunktet for os er som sagt, at det skal blive billigere at adoptere.

Tredje næstformand (Kaj Iakst):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Tove Videbæk.

Tove Videbæk (KRF):

Jeg vil gerne sige tak for en god og meget positiv modtagelse af vores beslutningsforslag.

Hvorfor skal nogle barnløse par have gratis behandling mod deres barnløshed, mens andre skal betale op til 100.000 kr. for at få det barn, de så brændende ønsker sig? Og hvis de så ønsker sig en bror eller søster til det første barn, skal de virkelig op med den store pung, og det er jo ikke rimeligt. Det er simpelt hen forskelsbehandling, der vil noget.

Kl. 19.00

Der er nogle, der har været lidt usikre på, hvad hensigten med forslaget er, men forslaget går jo, som der står, meget enkelt ud på at fjerne den økonomiske forskelsbehandling af par, der vælger adoption, og par, der vælger kunstig befrugtning. Det Ethiske Råd udgav allerede i 1995 en redegørelse om kunstig befrugtning, hvori de anbefalede, at der skete en tilnærmelse mellem reglerne for adoption og reglerne for reagensglasbehandling med hensyn til forudsætninger og økonomi.

Det fremgår tydeligt af vores beslutningsforslag, at vi ønsker en udjævning på området ligesom i vore tidligere fremsatte forslag. Vi synes,

det er forkert, at to par, der står i samme situation, i den grad bliver forskelsbehandlet, alt efter om de vælger at løse problemet ved at få kunstig befrugtning eller ved at adoptere. Vi kan ikke se noget som helst argument for, at et par, der oven i købet påtager sig et socialt ansvar over for et allerede født barn, der ofte lever under kummerlige forhold, skal betale op mod 100.000 kr. for at påtage sig dette ansvar.

Jeg er overbevist om, at der er par, som i første omgang i stor stil vælger fertilitetsbehandling, fordi den er gratis, og det er måske sådanne par, som ville springe den behandling over. Fertilitetsbehandling er jo ofte en lang, sej, ulidelig og både fysisk og psykisk udmattende behandling, og så ville de gå direkte til adoptionsmuligheden, hvis altså adoptions- og fertilitetsbehandling var økonomisk ligestillet.

Hvis man virkelig vil gøre noget for de barnløse, må man skabe en mulighed for, at de har et frit valg og ikke et valg, der er dikteret af økonomiske hensyn. For Kristeligt Folkeparti er det ikke afgørende, om en ligestilling sker ved hjælp af øget brugerbetaling for kunstig befrugtning eller ved nedsættelse af udgifterne ved adoption, og det foreliggende forslag peger derfor heller ikke entydigt på en bestemt model. Men vi forventer, at regeringen vil forsøge at finde en model, der kan vinde bred tilslutning i Folketinget. Nu har vi jo hørt, at ikke alene har Socialministeriet nedsat et teknisk udvalg, men Socialministeriet og Sundhedsministeriet i samarbejde har også nedsat et udvalg for kort tid siden, og vi glæder os til at høre og se, hvad dette udvalg finder ud af. Til opklaring af det punkt kan jeg sige, at samtlige adoptionsudgifter i Danmark p.t. ligger på 35 mio. kr., mens kunstig befrugtning til gengæld p.t. koster det offentlige 85 mio. kr. pr. år, så også her kunne en udjævning være gavnlig.

Hvis behandling af barnløshed skal ske med økonomisk støtte fra samfundet, mener vi, at denne støtte også må gælde adoption. Mange bliver nemlig tvunget ud i fertilitetsbehandling som løsning på deres barnløshedsproblem, fordi adoption er for dyrt, og efterhånden er adoption blevet et privilegium for de bedrestillede, et privilegium for de velbjegete. Man er nødt til at eje 100.000 kr. eller kunne låne 100.000 kr., og det er bestemt ikke alle, der kan det. Derfor er adoption blevet et privilegium for de bedrestillede.

Med en adoption er man også med til at tage et globalt socialt ansvar, og jeg har svært ved at forstå, hvorfor man skal betale så dyrt for det,